

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΕΝ ΟΥΡΑΝΩ ΦΑΝΕΝΤΟΣ ΣΗΜΕΙΟΥ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τήν Παρασκευήν, 7^{ην} /20^{ήν} Μαΐου 2022, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἐορτή τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ Σταυροῦ.

Κατά τήν ἐορτήν ταύτην ἡ Ἐκκλησία, ἰδίᾳ ἡ τῶν Ἱεροσολύμων πανηγυρίζει τό γεγονός ὅτι τό ἔτος 351 μ.Χ. εἰς ὥραν τρίτην, ἥτοι ἐνάτην πρωϊνήν τῆς ἡμέρας, ἐφάνη σταυρός ἐξ ἀστέρων λαμπρότερος ὑπέρ τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου ἀπό τοῦ Γολγοθᾶ ἕως τοῦ ὄρους τῶν Ἑλαιῶν, τόν ὁποῖον πολλοί ἐκ τῶν κατοίκων τῶν Ἱεροσολύμων εἶδον ἐν θαυμασμῷ καί ἐδοξολόγησαν τόν θεόν, συμφώνως πρός περιγραφὴν Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων τοῦ Κατηχητοῦ, πρός Κωνσταντῖον τόν βασιλέα, υἱόν τοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου.

Διά τό γεγονός τοῦτο ἐτελέσθη θεία Λειτουργία ἐπὶ τοῦ Φρικτοῦ Γολγοθᾶ, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, συλλειτουργούντων Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων Πρεσβυτέρων καί Ἱερέων ἄλλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί διακόνων, ψάλλοντος τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Συμεῶν καί τοῦ κ. Βασιλείου Γκοτσοπούλου καί προσευχομένων μοναζουσῶν καί εὐλαβῶν πιστῶν.

Ἄμα τῷ τέλει τῆς θείας Λειτουργίας ἤρξατο ἀπό τῆς Ἀγίας Ἀποκαθελώσεως τῇ συμμετοχῇ τῶν Ἀγιοταφιτῶν Ἀρχιερέων καί Ἱερομονάχων λιτανεῖα τρίς περίξ τοῦ Ἀγίου Τάφου.

Μετά ταύτην ἀνεγνώσθη πρό τοῦ Ἀγίου Κουβουκλίου ὑπό τοῦ λειτουργοῦ Ἀρχιερέως ἡ Εὐαγγελικὴ Περικοπὴ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα καί ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Ἀγίου Κυρίλλου, ἡ περιγράφουσα τό ὑπερφυσικόν γεγονός τοῦτο ἑλληνιστί, ὁμοίως καί ἀραβιστί ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου καί ἀνεπέμφθη δέησις.

Ἐν τέλει, τῶν κωδῶνων κρουομένων, ἡ Ἀρχιερατικὴ συνοδεία ἀνῆλθεν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα καί ἀπέδωσε τὰ σέβη αὐτῆς εἰς τόν Μακαριώτατον Πατέρα ἡμῶν καί Πατριάρχην Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλον, ἔνθα ὁ Σεβασμιώτατος προσεφώνησεν Αὐτόν ὡς ἔπεται:

«Μακαριώτατε, Πάτερ και Δέσποτα,

Πριν από είκοσι αιώνες ο σταυρός ήταν ὄργανο ατιμωτικής τιμωρίας και φρικτοῦ θανάτου. Οι Ρωμαῖοι καταδίκαζαν στην ποινὴ τῆς σταυρώσεως τους πιο μεγάλους ἐγκληματίες.

Σήμερα ο σταυρός κυριαρχεῖ σ' ολόκληρη τη ζωὴ των πιστῶν χριστιανῶν, σ' ολόκληρη τη ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας μας, ως ὄργανο θυσίας, σωτηρίας, χαράς, αγιασμοῦ και χάριτος. Ὅπως γράφει ο ιερὸς Χρυσόστομος, «αὐτό το καταραμένο και αποτρόπαιο σύμβολο τῆς χειρότερης τιμωρίας, τώρα ἔχει γίνει ποθητό και ἀξιαγάπητο». Παντοῦ το βλέπεις: «Στην αγία Τράπεζα, στις χειροτονίες των ιερέων, στη θεία λειτουργία, στα σπίτια. Τόσο περιπόθητο σ' ὅλους ἐγίνε το θαυμαστό αὐτό δῶρο, η ἀνέκφραστη αὐτὴ χάρις.»

Ο ίδιος ο Κύριος, με υπερφυσικά γεγονότα και θαυμαστές αποκαλύψεις, φανέρωσε σε διάφορες περιστάσεις, με τρόπο κραυγαλέο, πώς το σημείο του Σταυρού αποτελεί το σύμβολό Του και το αήττητο τρόπαιο των πιστών.

1. Ο γνωστός εκκλησιαστικός ιστορικός Ευσέβιος Καισαρείας (+340), σύγχρονος του αγίου Κωνσταντίνου του Μεγάλου, περιγράφει εναργέστατα και αδιάψευστα το πασίγνωστο περιστατικό της εμφανίσεως του φωτεινού σταυρού στον Μεγάλο Κωνσταντίνο με την επιγραφή «εν τούτω νίκα», και μάλιστα μέρα μεσημέρι, με μάρτυρες όλους τους άνδρες του στρατεύματός του.

2. Εκτός από την παραπάνω υπερφυσική φανέρωση του σημείου του σταυρού, έγινε και μία άλλη, πάλι μπροστά σε αναρίθμητους αυτόπτες μάρτυρες, όταν βασιλιάς ήταν ο Κωνσταντίνος, γιος του αγίου Κωνσταντίνου, και αρχιεπίσκοπος Ιεροσολύμων ο άγιος Κύριλλος. Το θαύμα διηγείται ο ίδιος ο άγιος Κύριλλος στον βασιλιά με μία επιστολή του, στην οποία αναφέρει ότι την ημέρα εκείνη (7 Μαΐου του 346 μ.Χ., την περίοδο της Πεντηκοστής), γύρω στην τρίτη ώρα (9 π.μ.), φάνηκε στον ουρανό το σημείο του Τιμίου Σταυρού, τεράστιο, ολοφώτεινο, εκτεινόμενο από τον άγιο Γολγοθά μέχρι το Όρος των Ελαιών. Δεν το είδαν ένας και δυο, αλλά όλοι οι κάτοικοι των Ιεροσολύμων. Και δεν φάνηκε για μία στιγμή μόνο, αλλά για ώρες πολλές κρεμόταν στο στερέωμα. Και ήταν τόσο λαμπρό, ώστε ξεπερνούσε στη λάμψη τις ακτίνες του ήλιου, για αυτό και μπορούσαν να το δουν φανερά μέρα-μεσημέρι. Βλέποντας αυτό το θαύμα, ο λαός της πόλεως έτρεξε στο ναό της Αναστάσεως.

Αν η 14^η Σεπτεμβρίου αποτελεί την εορτή της Υψώσεως του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού, εορτή κατά την οποία ανθρώπινα χέρια, Πατριαρχικά και Βασιλικά, ύψωσαν τον Τίμιο Σταυρό, προβάλλοντάς Τον ως το σύμβολο της χριστιανικής πίστες και το «κλείθρον του Παραδείσου», διότι αποτελεί το σημείο της αναφοράς μας σ' Εκείνον που έχυσε το πανάγιο αίμα Του επάνω Του, η 7^η Μαΐου αποτελεί μία άλλη εορτή Υψώσεώς Του, όχι από ανθρώπινα χέρια αυτήν τη φορά, αλλά από τα «χέρια» του ίδιου του Θεού. Διότι Εκείνος θέλησε, όταν η χριστιανική πίστη είχε ήδη γίνει αποδεκτή και είχε επεκταθεί, να φανερώσει τον Σταυρό στον Ουρανό, σαν μία επέκταση, θα λέγαμε, της φανέρωσής Του επί Κωνσταντίνου του Μεγάλου, με το γνωστό «Εν τούτω νίκα». Η υμνολογία της Εκκλησίας μας προβάλλει το γεγονός και το διατρανώνει σε όλες τις παραμέτρους του: «Σήμερα χαίρεται το θεϊκό πλήθος των πιστών. Διότι φάνηκε ο Σταυρός στον Ουρανό σε μεγάλη έκταση. Λάμπει ο αέρας από φως άκτιστο. Φωτίζεται ο αέρας και γίνεται ωραίο το πρόσωπο της γης. Τραγουδά θεία άσματα η Εκκλησία του Χριστού. Δείχνει η Εκκλησία τον σεβασμό της, τιμώντας τον θείο και υπερθαύμαστο Σταυρό που την διαφυλάσσει από τον Ουρανό». (Σήμερον χαίρει πιστών πληθύς ή θεία. Φαίνει γάρ οὐράνιος Σταυρός έν πέρασι. Λάμπει αἰθήρ φῶς άπρόσιτον. Άήρ αύγάζει καί γῆς τό πρόσωπον ώραίζεται. Μέλπει θείοις ᾠμασιν ή Έκκλησία Χριστοῦ. Σέβει τιμῶσα τόν ἄνωθεν αὐτήν φρουροῦντα Σταυρόν τόν θεῖον καί υπερθαύμαστον), (Στιχηρόν Ἑσπερινοῦ).

Το Παλαίφατο Πατριαρχείο των Ιεροσολύμων, κατακολουθώντας την τάξη και πράξη της Ορθοδόξου Εκκλησίας, τιμά και γεραίρει τας εορτάς, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγεται και η σημερινή εορτή, «του εν ουρανῷ φανέντος σημείου του Τιμίου Σταυρού», η οποία, αν και είναι τοπική εορτή έχει επηρεάσει την ανά την υφήλιον Ορθοδοξίαν.

Ευχηθείτε Μακαριώτατε, όπως η γεραρά ημών Αδελφότης συνεχίσει την παράδοσιν

ταύτην εἰς τοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων».

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας